

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

วิชาภาษาไทย รหัส ท ๓๒๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษา วิเคราะห์ และฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ตีความ แปลความ และขยายความ วิเคราะห์ วิจารณ์เรื่อง คาดคะเนเหตุการณ์ ประเมินค่า แสดงความคิดเห็น ได้แย้ง เสนอความคิด ตอบคำถาม เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ มีมารยาทในการอ่าน เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เขียนเรียงความ เขียนย่อความ ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ประเมินงานเขียน แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง เขียนรายงาน ใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิง บันทึกการศึกษาค้นคว้า มีมารยาทในการเขียนสรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือ ประเมินและวิจารณ์ญาณในการฟังและดู พูดโน้มนาสต่าง ๆ พูดแสดงทรรศนะ ได้แย้ง โน้มน้าวใจ เสนอแนวคิด มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์ ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม แต่งบทร้อยกรอง วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่า สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้าน และภูมิปัญญาทางภาษา ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการทางภาษา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิด การสาธิต การฝึกปฏิบัติ การสืบค้นข้อมูล กระบวนการสื่อสาร การรายงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอภิปราย มุ่งให้นักเรียนฝึกทำซ้ำ ๆ จนเกิดทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และคิด

เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ด้านหลักภาษา พัฒนาทักษะการใช้ภาษาครบทุกด้าน และเรียนรู้ คุณค่าที่สอดแทรกในวรรณคดีและวรรณกรรมไทย สามารถนำภาษาไทย รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงามไปใช้ในชีวิตจริงได้ถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐานตัวชี้วัดระหว่างทาง และตัวชี้วัดปลายทาง

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท ๑.๑ ม.๔-๖/๑ , ท ๑.๑ ม.๔-๖/๙ , ท ๕.๑ ม.๔-๖/๕ , ท ๔.๑ ม.๔-๖/๗ , ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ , ท ๕.๑ ม.๔-๖/๒ , ท ๕.๑ ม.๔-๖/๓ , ท ๕.๑ ม.๔-๖/๔ , ท ๒.๑ ม.๔-๖/๒ , ท ๒.๑ ม.๔-๖/๓ , ท ๒.๑ ม.๔-๖/๒ , ท ๒.๑ ม.๔-๖/๓ , ท ๒.๑ ม.๔-๖/๔ , ท ๒.๑ ม.๔-๖/๕ , ท ๒.๑ ม.๔-๖/๖ ,	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒ , ท ๑.๑ ม.๔-๖/๗ ,ท ๑.๑ ม.๔-๖/๘ , ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑ , ท ๒.๑ ม.๔-๖/๗ ,ท ๒.๑ ม.๔-๖/๘ , ท ๓.๑ ม.๔-๖/๕ , ท ๔.๑ ม.๔-๖/๓ ,ท ๔.๑ ม.๔-๖/๖ , ท ๔.๑ ม.๔-๖/๔ ,ท ๕.๑ ม.๔-๖/๖

ท ๓.๑ ม.๔-๖/๑ , ท ๓.๑ ม.๔-๖/๖ ,ท ๔.๑ ม.๔-๖/๑ ,
ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒ ,ท ๔.๑ ม.๔-๖/๕

รวม ๓๑ ตัวชี้วัด ๒๐ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๑ ตัวชี้วัดปลายทาง

กำหนดการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย ๓ รหัส ท ๓๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา	คะแนน			
					ก่อน กลาง ภาค	กลาง ภาค	หลัง กลาง ภาค	ปลาย ภาค
๑	วัฒนธรรมและ ภาษา	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒	๑. ความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษากับวัฒนธรรมและ ภาษาไทยในมิติวัฒนธรรม ๒. ธรรมชาติของภาษาและ ลักษณะของภาษาไทย	๒	๓	๒	-	๒
๒	การวิจารณ์วรรณคดี เบื้องต้น	ท ๕.๑ ม.๕-๖/๑ ท ๕.๑ ม.๕-๖/๒ ท ๕.๑ ม.๕-๖/๓	๑. การวิจารณ์วรรณคดี เบื้องต้น ๒. กลวิธีทางวรรณศิลป์ (การเล่นเสียงและจังหวะ การสรรคำ การเล่นคำ การซ้ำคำ การหลกคำ และการใช้คำถามเชิง วาทศิลป์) ๓. การประเมินค่าเนื้อหา	๓	๕	๓	-	๒
๓	อิทธิพลของภาษา ถิ่นไทย	ท.๔.๑ ม.๔-๖/๑ ท.๔.๑ ม.๔-๖/๕	๑. ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษาไทยถิ่น (ความหมาย ของภาษาไทยถิ่น) ๒. ความสำคัญของ ภาษาไทยถิ่น สาเหตุที่ทำให้ เกิดภาษาไทยถิ่น และ การแบ่งกลุ่มภาษาไทยถิ่น)	๒	๓	๓	-	๒
๔	บทละครพูดคำฉันท์ เรื่องมัทนะพาธา	ท ๕.๑ ม.๕-๖/๑ ท ๕.๑ ม.๕-๖/๒ ท ๕.๑ ม.๕-๖/๓ ท ๕.๑ ม.๕-๖/๔ ท ๕.๑ ม.๕-๖/๕	๑. ความเป็นมาและประวัติ ผู้แต่ง ๒. วัตถุประสงค์ในการต่าง ลักษณะคำประพันธ์ และ เรื่องย่อ ๓. เนื้อเรื่อง ๔. บทวิเคราะห์ (คุณค่าด้าน เนื้อหา)	๙	๑๐	๑๐	-	๒

			๕. บทวิเคราะห์ (คุณค่าด้านวรรณศิลป์) ๖. บทวิเคราะห์ (คุณค่าด้านสังคม) ๗. บทวิจารณ์					
๕	การเพิ่มคำในภาษาไทย	ท.๔.๑ ม.๔-๖/๖	๑. คำประสม คำซ้อน และคำซ้ำ ๒. คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและอิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีต่อภาษาไทย	๔	๔	๒	-	๒
สอบกลางภาค								
๖	ประโยคกับการสื่อสาร	ท.๔.๑ ม.๔-๖/๒	๑. ส่วนประกอบของประโยคและประโยคกับเจตนาในการสื่อสาร ๒. ชนิดของประโยคตามโครงสร้าง	๔	-	-	๕	๓
๗	สำนวนไทย	ท.๔.๑ ม.๔-๖/๒	๑. ความหมายของสำนวนไทย ลักษณะสำคัญของสำนวนไทย ประโยชน์ของการใช้สำนวนไทย และที่มาของสำนวนไทย ๒. คำนิยมในสำนวนไทย ลักษณะความหมายของสำนวนไทย และการใช้สำนวนไทยในการสื่อสาร	๒	-	-	๓	๓
๘	การแต่งคำประพันธ์	ท.๔.๑ ม.๔-๖/๔	๑. ความหมายและความเป็นมาของร้อยและการแต่งร้อยสุภาพ	๒	-	-	๔	๔
๙	มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี	ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๒ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๓ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๔ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๕	๑. ความเป็นมาและประวัติผู้แต่ง ๒. วัตถุประสงค์ในการแต่ง ลักษณะคำประพันธ์ และเรื่องย่อ ๓. เนื้อหา	๘	-	-	๑๐	๘

			๔. บทวิเคราะห์ (คุณค่า ด้านเนื้อหา) ๕. บทวิเคราะห์ (คุณค่า ด้านวรรณศิลป์) ๖. บทวิเคราะห์ (คุณค่า ด้านสังคม) ๗. บทวิจารณ์					
๑๐	การอ่านวิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่า และการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๓ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๔ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๕	๑. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ และประเมินค่า	๒	-	-	๓	๒
สอบปลายภาค								
รวม				๔๐	๒๕	๒๐	๒๕	๓๐
				๑๐๐				